

ЮРИДИЧЕСКАЯ НАУКА И ОБРАЗОВАНИЕ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ: СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ

Материалы

*международной научно-практической конференции,
посвящённой 30-летию экономико-правового факультета
Донецкого национального университета
24-25 октября 2013 г.*

Донецк-2013

УДК 34.00 (477)
ББК Х.9 (4 УКР)я431
Ю 701

Редакционная коллегия:
академик НАПрН Украины, докт. юрид. наук, профессор А. Г. Бобкова
(председатель и отв. редактор);
канд. юрид. наук, доцент И. Ф. Коваль (отв. секретарь) и др.

*Рекомендовано к печати ученым советом экономико-правового
факультета Донецкого национального университета
(протокол № 3 от 22 ноября 2013 г.)*

Ю 701 Юридическая наука и образование в условиях глобализации: состояние и перспективы развития: материалы международной научно-практической конференции, посвященной 30-летию экономико-правового факультета Донецкого национального университета (24-25 октября 2013 г.) / Донецкий национальный университет; под общей ред. д.ю.н., проф. А. Г. Бобковой. – Донецк: ДонНУ, 2013. – 402 с.

В издании содержатся материалы докладов и сообщений, представленных в оргкомитет международной научно-практической конференции, посвященной 30-летию экономико-правового факультета Донецкого национального университета. Предметом обсуждения ученых являются актуальные проблемы развития юридической науки и образования в современных условиях по направлениям конституционного и международного права, хозяйственного права и процесса, гражданского права и процесса, трудового права, уголовного права и процесса, административного и финансового права, теории и истории государства и права.

Для ученых, преподавателей, аспирантов, студентов высших учебных заведений, а также юристов-практиков.

<i>Дорошенко Л. Н.</i>	
Несоответствие состава участников хозяйственного общества требованиям закона.....	94
<i>Захарченко А. М.</i>	
Щодо мети діяльності державних комерційних та казенних підприємств.....	96
<i>Коваль І. Ф.</i>	
Участь держави у відносинах промислової власності.....	99
<i>Куцурубова-Шевченко О. В.</i>	
Проблеми участі вищих навчальних закладів в інноваційних відносинах.....	102
<i>Куц Л. І.</i>	
До питання вдосконалення правового регулювання акредитації суб'єктів господарювання у сфері охорони здоров'я.....	104
<i>Мельник С. Б.</i>	
Конкуренция и морские порты: правовой аспект.....	106
<i>Моїсєєв Ю. О.</i>	
До питання про поняття значення строкового контракту у біржовій торгівлі.....	109
<i>Ніколенко Л. М., Іванюта Н. В.</i>	
Нотаріат в системі механізмів оптимізації правосуддя.....	111
<i>Павлюченко Ю. М.</i>	
Правове забезпечення форм реалізації сільськогосподарської продукції.....	114
<i>Руденко Л. Д.</i>	
Щодо ліквідації господарського товариства у зв'язку зі зменшенням його статутного капіталу.....	116
<i>Селиванова И. А.</i>	
Об алгоритмах заключения частными инвесторами договоров об использовании государственного имущества.....	118
<i>Серебрякова Ю. О.</i>	
Щодо перегляду рішень господарських судів в апеляційному порядку.....	121
<i>Титова О. В.</i>	
Про окремі аспекти державної реєстрації припинення суб'єктів господарювання.....	123
<i>Янкова Е. С.</i>	
Организация государственного регулирования рынков финансовых услуг.....	125
<i>Дудко О. С.</i>	
Зберігання у товарному складі як різновид складського господарства: правовий аспект.....	129
<i>Груцинова В. К.</i>	
Господарсько-правові засоби підвищення ефективності здійснення державних закупівель.....	130

государством инвестор. Если он приходит к выводу о целесообразности заключения договора, урегулированного отдельным законом, используется алгоритм № 1. Если же в конкретной бизнес ситуации интересам инвестора наиболее соответствует договор, не урегулированный на уровне отдельного закона (договоры о совместной деятельности, управления, поручения, комиссии), применяется алгоритм № 3.

Серебрякова Ю. О.

*доцент кафедры господарського права
Донецького національного університету,
кандидат юридичних наук, доцент*

ЩОДО ПЕРЕГЛЯДУ РІШЕНЬ ГОСПОДАРСЬКИХ СУДІВ В АПЕЛЯЦІЙНОМУ ПОРЯДКУ

Перегляд рішень господарських судів в апеляційному порядку полягає у процесуальній діяльності судів з перевірки законності та обґрунтованості рішень господарського суду; виправленні виявлених судових помилок. Правовою основою такого перегляду є ГПК. Однак окремі положення ГПК є недостатньо визначеними та такими, що не забезпечують регулювання важливих аспектів господарсько-процесуальних відносин, отже зумовлюють виникнення проблем у правозастосовній практиці перегляду рішень господарських судів в апеляційному порядку.

Серед таких проблем можна назвати питання визначення межі перегляду справи в апеляційній інстанції в частині прийняття нових доказів. Так, у процесі перегляду справи апеляційний господарський суд за наявними у справі і додатково поданими доказами повторно розглядає справу. Додаткові докази приймаються судом, якщо заявник обґрунтував неможливість їх подання суду першої інстанції з причин, що не залежали від нього (ч. 1 ст. 101 ГПК України).

У вирішенні питань щодо прийняття додаткових доказів суд апеляційної інстанції повинен повно і всебічно з'ясовувати причини їх неподання з урахуванням конкретних обставин справи і об'єктивно оцінити поважність цих причин. У разі прийняття додаткових доказів у постанові апеляційної інстанції мають зазначатися підстави такого прийняття. Додаткові докази, подані стороною в обґрунтування її відзиву на апеляційну скаргу, приймаються і розглядаються апеляційним судом без обмежень, встановлених ст. 101 ГПК. Без обмежень також приймаються додаткові докази, витребувані апеляційною інстанцією відповідно до вимог ст. 38 ГПК.

Разом з тим на практиці є проблеми із забезпеченням дотримання апеляційними судами такого обмеження, адже ВГСУ висловив позицію, відповідно до якої не є підставами для скасування законної і обґрунтованої постанови суду апеляційної інстанції прийняття і розгляд апеляційною інстанцією додаткових доказів без обґрунтування заявником неможливості їх подання суду першої інстанції.

Наведена позиція ВГСУ не підтримується у науковій літературі. Зокрема, Д. О. Захаров визначає, що повна свобода надання нових доказів в суд апеляційної інстанції може стати наслідком того, що сторони просто не мали бажання їх надавати в суд першої інстанції, забули їх надати або просто своєчасно не подбали про їх збирання тощо. Таке ж відношення сторін до цього питання є наслідком не забезпечення суду першої інстанції належною доказовою базою що, в свою чергу, стане наслідком скасування об'єктивних рішень суду першої інстанції, марної втрати часу судом першої інстанції на розгляд справи.

Погоджуючись з Д. О. Захаровим, можна зауважити, що якщо ж стороною подано до апеляційного суду докази, які об'єктивно існували на момент розгляду справи в суді першої інстанції і про них стороні стало відомо після вирішення справи, а до цього вона не знала й не могла знати про їх існування, то це є підставою для перегляду справи у зв'язку з нововиявленими обставинами.

Л. М. Ніколенко, відстоюючи ідею про неповний апеляційний перегляд, одним з шляхів її реалізації в законодавстві визначає заборону надання нових доказів в суд апеляційної інстанції, аргументуючи це тим, що це дозволить зосередити дослідження питань фактичного характеру в суді першої інстанції, посилить його значення як єдиного суду, що розглядає справу по суті.

Однак повна заборона подання в суд апеляційної інстанції нових доказів не є виправданою, враховуючи наявність у судовій практиці випадків, коли суд першої інстанції помилково (необгрунтовано) відмовляє у прийнятті поданих сторонами доказів, відмовляє у задоволенні клопотання про витребування доказів, що мають значення по справі тощо.

Поряд з цим, не є виправданою позиція ВГСУ щодо надання права апеляційному суду приймати нові докази без обмежень у випадках, коли це сприяє прийняттю законного та обгрунтованого рішення, адже безмежність реалізації права на надання нових доказів до суду апеляційної інстанції може стати наслідком зловживання сторонами своїми правами, навмисного їх неподання до місцевого господарського суду тощо. Можна припустити, що наявність вищенаведеної позиції ВГСУ обумовлено перш за все відсутністю в законодавстві правових наслідків порушення судом апеляційної інстанції обмеження щодо прийняття нових доказів по справі.

У зв'язку з цим пропонується закріплення однією з підстав для скасування постанови суду апеляційної інстанції такого порушення норм процесуального права як прийняття ним до уваги додаткових доказів без обгрунтованого зазначення підстав такого прийняття. Ці положення слід викласти у ч. 2 ст. 111-10 ГПК.